

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

Quod fides tendat in Christum, tamquam in Deum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

vita, hoc est Verbi Dei proprium erat, in mortem prolapsum, iterum exsuscitatum non est?

μα, ἴδιον ὄν τ' κτ' Φύσιν ζωῆς, πού- τέστι τῶ ἐκ θεοῦ ὄντος λόγου; ANNO CHRISTI 431.

Quod vnus sit Filius & Dominus Iesus Christus.

Οὐ εἷς ὁ υἱὸς καὶ κύριος Ἰησοῦς Χριστός.

Ex prima catholica Ioannis.

Εκ τῆς ἰωάννου ὀπισθολής περὶ τῆς καθολικῆς.

1. Ioan. 6. 1. 2. 1.

QVOD fuit ab initio, quod audiuius, quod vidimus oculis nostris, quod perspeximus, & manus nostra contrectauerunt de Verbo vita: & vita manifestata est, & vidimus, & testamur, & annuntiamus vobis vitam aeternam, quae erat apud Patrem, & apparuit nobis. En illum qui fuit ab initio, vitae aeternae, hoc est Dei Patris Verbum, oculis se vidisse, manibusque contrectasse testatur: cum tamen Verbum quod ex Patre procedit, sua natura aspectum fugiat, tangique nequeat: siquidem quod corpore vacat, id sub tactationem non cadit. Atqui Verbum incarnatum oculis vidisse, & manibus contrectasse se ait. Quare licet Verbum caro factum est, vnus tamen est Filius, vnus Deus, vnus Dominus.

Ὡς ἀπ' ἀρχῆς, ὁ ἀκηκόαυμι, ὁ ἑώρακαυμι τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὁ ἐδαμάμυθα, καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφηθα πρὸς τὸν λόγον τ' ζωῆς καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη, καὶ ἑώρακαυμι, καὶ ἠκούσαμευμι, καὶ ἠμαρτυροῦμευμι, καὶ ἀπαγγέλλομευμι ὑμῖν ζωὴν αἰώνιον, ἣ ἦν πρὸς τὸν πατέρα, καὶ ἐφανερώθη ἡμῖν. Ἰδοὺ ὄντα ἀπ' ἀρχῆς, ἑώρακαυμι τὸν ἐκ τοῦ πατρὸς λόγον, ὃς ζωὴν αἰώνιον ἑώρακέναι φησὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ μὴ καὶ χεῖρσιν ψηλάφησαι καὶ τοῖς κτ' φύσιν ἴδιαν ἔχει τῆς πατρὸς ὄντος λόγου καὶ ὄντος ἀσώματου καὶ ἀσπασίμου. ἀναφῆς γὰρ τὸ ἀσώματον. ἀλλ' ἐν σαρκὶ γενόμενα τὸν λόγον ἑώρακέναι τε καὶ ψηλάφησαι φησὶν. εἷς οὖν ἄρα ὅστις υἱὸς καὶ θεὸς καὶ κύριος, καὶ ἐγένετο σὰρξ ὁ λόγος.

Quod fides tendat in Christum, tamquam in Deum.

Οὐ εἷς Χριστὸν ἢ πίστις, ὡς εἷς θεόν.

Ex priori epistola Petri.

Εκ τ' πρώτης ὀπισθολής περὶ τῆς.

1. Petr. c. 1. 21.

VT, inquit, fides vestra, & spes esset in Deo. Atqui Christus per sanctos apostolos annuntiat, imo ipsemet ita ait: Amen amen dico vobis, qui credit in me, habet vitam aeternam. Cum ergo fides in Deum feratur, & Christus, In me credite, dicat; quomodo planum non est, ipsum esse Deum?

Ὡς ἐλπίδα εἶναι εἰς θεόν. καὶ τοῖς Χριστὸς κηρύσσεται διὰ τῶν ἀγγέλων ἀποστόλων. καὶ αὐτὸς δέ που φησὶν ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὁ πισθῶν εἰς ἐμὲ, ἔχει ζωὴν αἰώνιον. ὅτε τοίνυν εἰς θεόν ἢ πίστις, Χριστὸν λέγοντες, εἰς ἐμὲ πισθῆτε πῶς ἐκ τοῦ θεοῦ ἐσαργῶς;

Εκ

ANNO CHRISTI 431.

Εκ τῆς παλαιᾶς Ἰωαννίου Ἐπιστολῆς.

ΚΑΙ αὐτὴ ὅστιν ἡ ἐπιτολή αὐτοῦ, ἵνα πιστώσῃ τὸ ὄνομα αὐτοῦ τῶν υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. [εἰ μὴ ἀνεδέχθησαν ὅτι τὸ θεῖον καὶ πατρὶ τὸ πιστῶν ἡμᾶς εἰς τὸ ὄνομα ἔχει υἱὸς αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ παρὰ τὴν ἐξουσίαν ἡμῶν, οὐχ ὡς εἰς ἀνθρώπον ἀπλῶς, ἀλλ' ὡς εἰς θεὸν ζῶντα καὶ ἀληθινόν· θεὸς ἀρεῶν Χριστός.

Εν τούτῳ γνωστέον τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ πάντων πνεύματα, ὁ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ θεοῦ ὅτι καὶ τὸ πνεῦμα, ὁ μὴ ὁμολογεῖ τὸ Ἰησοῦν, ἐκ τοῦ θεοῦ ἐκείνου καὶ τὸ ἐπὶ ὅτι τὸ τῆς ἀντιχρίστου, ὁ ἀκηκόατε ὅτι ἐρχεται, ἐν τῷ αἰὶ τῶ κόσμῳ ὅτιν ἦδη.] ὁμολογοῦντες τὸ Ἰησοῦν ἀρεῶν ὡς ἀνθρώπον, καὶ τῆς καθ' ἡμᾶς ἑνα; ἢ μάλλον ὅτι θεὸς ὢν ὁ λόγος, γέγονε σαρκὶς, ἐκ ὀλιγορήσας τῆς ἐξουσίας τοῦ θεοῦ, μειωρηκῶς δὲ μάλλον ὅσον ἡμῶν, καὶ εἰ γέγονεν ἀνθρώπος; ἀλλὰ τὸ ἐστὶν ἐκ ἀμφίβολον. ὁ πῶν οὐ λέγων θεὸν ἐστὶν ἀληθῶς ὁ Χριστὸν, διαφερόν δὲ καὶ κατασκευῶν τὴν δόξαν αὐτοῦ, τὸ τῆς ἀντιχρίστου πνεῦμα ἔχων ἀλώσεται.

Καὶ ἡμεῖς ἐθεασάμεθα, καὶ μνηστυροῦμεν ὅτι ὁ πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν υἱὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου. ὅς αἱ ὁμολογήσει ὅτι Ἰησοῦς ὅτιν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, ὁ θεὸς ἐν ἀπαρμένῳ, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ θεῷ.] ἀπέσταλται Φαμίδον παρὰ τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν, τυπέσει τὸ ἔξ αὐτοῦ καὶ φύσιν μονογενῆ λόγον· ἀνομάσθαι δὲ αὐτὸν Ἰησοῦν, ὅτι ἐκ τῆς σαρκὸς γέννησιν ἐκ γυναικὸς ὑπέμεινεν οἰκονομικῶς.

Concil. Tom. 5.

Ex epistola prima Ioannis.

ET hoc est mandatum eius, ut credamus in nomine Filii eius Iesu Christi. Si a Dei Patris voluntate alienum non est, ut in nomine Filii eius Iesu Christi credamus; si fides nostra tendit in eum, non tamquam in hominem nudum, sed tamquam in Deum vivum & verum; euidens profecto euadit, Christum esse Deum.

In hoc cognoscitur Spiritus Dei: Omnis spiritus, qui confitetur Iesum Christum in carne venisse, ex Deo est: & omnis spiritus qui soluit Iesum, ex Deo non est; & hic est antichristus, de quo audivistis quoniam venit, & nunciam in mundo est. Confitemur ergo Christum Iesum veluti hominem quempiam nostri similem? an potius Dei verbum factum esse carnem, non quod diuinitatem exuerit, aut repudiarit; (constanter enim mansit quod erat) sed quod humanam naturam assumpserit? At istuc extra controuersiam est. Quisquis igitur Christum, diuinitatem illius inficiatus, diuidit, eiusdemque gloriam & maiestatem diminuit, hic antichristi spiritum hausisse aperte conuincitur.

Et nos vidimus, & testificamur quoniam Pater misit Filium suum Salvatorem mundi. Quisquis confessus fuerit quoniam Iesus est Filius Dei, Deus in eo manet, & ipse in Deo. Unigenitum Dei Filium, hoc est Verbum quod naturaliter ex Deo procedit, a Deo & Patre missum agnoscimus. Idipsum autem demum Iesum appellatum fuisse asseueramus, cum dispensatorie secundum carnem ex muliere nasci dedignatum non est.

A a

Dei itaque Verbum homo factum est. Et si quis ita profiteretur, is Deum in se manentem habet, & ipse vicissim in Deo manebit. Recordabitur enim illius, ac veluti societate quadā coniunctum inter familiares numerabit. At qui ipsum Dei Patris Verbum esse Iesum, & in humanam naturam se demisisse non confitetur; ille neque Deum obtinere, neque per spiritualis familiaritatis modum vlla ratione in ipso consistere poterit.

1. Ioan. c. 5. v. 1.

Omnis qui credit quoniam Iesus est Christus, ex Deo natus est. Qui igitur id non credit, is inter Dei filios haberi nequit. Nam si iis omnibus, qui Filium receperunt, potestatem dedit filios Dei fieri, vt Euangelista testatur; consequens fit, si qui illum non recipiunt, eos inter Dei filios cenferi non posse; vt qui eum, per quem hoc ipsum licebat, non agnouerint.

Ioan. c. 1. v. 12.

Ibid. v. 5.

Quis est qui vincit mundum, nisi qui credit quoniam Iesus est Filius Dei? Hic est qui venit per aquam & sanguinem Iesus Christus: non in aqua solum, sed in aqua & sanguine. Et Spiritus est, qui testificatur, quoniam Spiritus est veritas. Quoniam tres sunt, qui testimonium dant: Spiritus, aqua, & sanguis; & hi tres vnum sunt. Mundum itaque vincit, qui credit Iesum esse Filium Dei. Porro autem quisnam Iesus ille sit, id ipse discipulus Iesu eiusmodi verbis nobis exponit: Ipse est, inquit, qui venit per aquam & sanguinem Iesus Christus. Vtrumque asserit, in sanguine nimirum venisse, & Spiritu; & tres rursus vnum esse. Verbum itaque factum est caro, quod Spiritu nos sancti-

ἐκουῶ ὁ ἐκ Θεοῦ λόγος γέγονεν ἀνθρώπος. καὶ ἐν ἑαυτῷ οὕτως ὁμολογήσεν αὐτῷ, ἕχθ' μόνοντα ἐν ἑαυτῷ τὸ θεόν, ἔστι δὲ καὶ αὐτὸς ἐν τῷ θεῷ μνησθέντα γὰρ αὐτῷ, λογίζεται δὲ αὐτῷ οἰκεῖον ὡς μέτρον αὐτῷ. ὁ δὲ μὴ ὁμολογῶν, ὅτι αὐτὸς ὁ ἐκ Θεοῦ πατρὸς λόγος Ἰησοῦς ἐστὶ, καθὼς ἐαυτῷ εἰς ἀνθρώπότητα, οὐτε θεὸν ἐν ἑαυτῷ πλουτήσεν αὐτῷ, οὐτε μὲν αὐτὸς ἐν θεῷ ἔστι, κατὰ γὰρ τῆς πνευματικῆς οἰκειότητος ἕχρον.

Πᾶς ὁ πσιδίων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστός, ἐκ τῆς Θεοῦ γεννητήτα.] ἐκουῶ ὁ μὴ πσιδίων, ἐδὲ ἐν τέκνοις Θεοῦ καταλογισθῆναι αὐτῷ. εἰ γὰρ ὅσοι τῷ ἵδὸν ἔλαβον, ἐδωκεν αὐτοῖς ὄξοισιαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, καθὼς Φησὶν ὁ βίβλ' γελισθῆς. Ὁ μὴ λαβὼντες αὐτῷ, οὐδὲ αὐτῷ ἐν τέκνοις Θεοῦ καταλογισθῆναι αὐτῷ, τῷ δὲ οὐ τῆτο ὑπαρῆχ' μὴ ἐγνωκότες.

Τίς δὲ ἐστὶν ὁ νικῶν τὸν κόσμον, εἰ μὴ ὁ πσιδίων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ; οὐτὸς ἐστὶν ὁ ἐλθὼν δι' ὕδατος καὶ αἵματος Ἰησοῦς Χριστός, ἐκ ἐν τῷ ὕδατι μόνον, ἀλλ' ἐν τῷ ὕδατι καὶ αἵματι. καὶ τὸ πνῦμα ἐστὶ τὸ μδρπυροῦ, ὅτι τὸ πνῦμα ἐστὶν ἀλήθεια. ὅτι τρεῖς μδρπυροδσι, τὸ πνῦμα, καὶ τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ αἷμα; καὶ τρεῖς ἐν εἰσι.] νικᾷ μδρ τὸν κόσμον ὁ πσιδίων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Τίς δὲ ἐστὶν Ἰησοῦς, αὐτὸς ἡμῖν ὁ Ἰησοῦς μαθητῆς διατρεδοῖ λέγων. οὐτὸς ἐστὶν ὁ ἐλθὼν δι' ὕδατος καὶ αἵματος Ἰησοῦς Χριστός. ἀλλὰ καὶ ἐν αἵματι Φησι, καὶ ἐν πνῦματι; καὶ εἰς τρεῖς ἐν εἰναί Φησιν. ἐκουῶ γέγονε μδρ σαρξ ὁ λόγος, ἀγαλλεῖ δὲ ἡμας τῷ πνῦματι,

ANNO CHRISTI 431

καὶ καθαρίζει τῷ αἵματι, καὶ ὑπο-
λουῖ πάλιν ὑδατι καθαροῦ. εἰς δὲ δὴ
πάντως ὁ υἱός, οὗ καὶ ἐστὶν Φαμεν τὸ
πνῆμα, καὶ τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ αἷμα.

Εἰ τίς μὴ πιστεύει τῷ αὐτοῦ θεο-
πων λαμβανόμενον, ἢ μὴ πιστεύει τῷ
θεοῦ μείζων ὅστις ὅτι αὐτὸν ὅστις ἢ μὴ
πιστεύει τῷ θεοῦ, ὅτι μεμδρτύρηκε πρὸς
τῷ υἱὸ αὐτοῦ. ὁ πισθῶν εἰς τὸ ὑὸν τῷ
θεοῦ, ἐστὶν ἢ μὴ πιστεύει τῷ αὐτοῦ. ὁ μὴ
πισθῶν τῷ θεῷ, ψεύδεται πεποιήκειν
αὐτὸν, ὅτι ἐκ ἐπίσθυσεν εἰς τὴν μὴ
πιστεύειν, καὶ ἐμδρτύρησε πρὸς τῷ υἱὸ
αὐτοῦ.] μεμδρτύρηκεν ὁ πατήρ τῷ
υἱῷ διὰ τῷ πνῆματος, καὶ διὰ φων-
ῆς. ὅτι γὰρ ὅστις αὐτὸν καὶ ἀλήθειαν,
μδρτύρησεν αὐτὸν τὸ χρηστὸν διδάσκειν
τοῖς ἀγίοις τὸ πνῆμα αὐτοῦ, καὶ διὰ
αὐτοῦ δυνάμεις ἐνεργεῖν. καὶ ἡμεῖς
ἐφασκεν ὅτι ἐκεῖν ἐμὲ δόξασεν.
μεμδρτύρηκε δὲ καὶ κατὰ ἕτερον ἕ-
πον. * ἐδόξασεν γὰρ αὐτὸν ἐν τῷ Ιορ-
δάνῃ, λέγων οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ
ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠδύκομαι. ὅσοι πί-
νω ὑποδιακουῶντες φασιν ἐκ εἰναι
ὑὸν ἀληθινόν, ἐκ γυναικός, ἀνα-
φέροισι δὲ τὸ πῆς ὑπόπτος ὄνομα ἐπι-
γυμνόν καὶ μόνον, ἐκ θεοῦ λόγον,
ψεύδεται ποιοῦσι πατέρα σαρ-
κωθέντα, καὶ λόγον ἀπέδραξεν ἐν
τῷ Ιορδάνῃ, καὶ τότε μεμδρτύρηκε τὸ
πνῆμα αὐτοῦ, ὅτι καὶ θεός ἐστι, καὶ
υἱός ἀληθῶς.

Οὐ ζῶν.

Εκ τῆς καὶ Ματθαίου δια-
γελίου.

ΕΠΙ τῇ θυγατρὶ τῆς ἀρχισυνα-
γώρου γέγραπται ὅτι ὅτε ὄξε-
βλήθη ὁ ὄχλος, εἰσελθὼν ὁ Ἰησοῦς
Concil. Tom. 5.

ficat, & sanguine nos expiat, &
aqua munda nos abluit. Vnus ta-
men omnino est Filius, cuius Spi-
ritum & aquam & sanguinem ef-
se dicimus.

Si testimonium hominum acci-
pimus, testimonium Dei maius est:
quoniam hoc est testimonium Dei,
quod maius est, quoniam testifica-
tus est de Filio suo. Qui credit in Fi-
lium Dei, habet testimonium Dei
in se. Qui non credit Filio, menda-
cem facit eum, quia non credit in te-
stimonium, quod Deus testificatus
est de Filio suo. Et Spiritu, & voce
Pater Filio testimonium perhi-
bit. Nam verum illum esse
Filium, hoc ipso testatum nobis
fit, quod Spiritum sanctum perfi-
ciendorumq; miraculorum vim
sanctis ipse dilargiri potuit. At-
que huc utique tendebat, quan-
do, Ille me clarificabit, aiebat. Alio
quoque modo testimonium ei-
dem perhibuit. Siquidem in Ior-
dane eiusmodi elogio illum cla-
rificauit: Hic, ait, est Filius meus
dilectus, in quo mihi bene compla-
cui. Quicumque igitur diuisione
inducta eum, qui ex muliere na-
tus est, verum Dei Filium esse ne-
gant, Filii autem nomen soli nu-
doque Dei Verbo assignant; ii Pa-
trem mendacem faciunt, ut qui
Verbum incarnatum euidenter
ostenderit in Iordane: quo etiam
tempore Spiritus & quod Deus
esset, & quod verus Filius esset,
diferre testatus est.

Quod Christus sit vita.

Ex euangelio secundum Mat-
thæum.

DE archisynagogi filia scri-
ptum extat, quod cum eic-
cta esset turba, intrauit Iesus, & te-
v. 23.

Aa ij